

Stk. 5 må sammenholdes med den almindelige klagebestemmelse i lovforslagets § 48, hvorefter afgørelser i henhold til § 44 ikke ville kunne påklages til anden administrativ myndighed, for så vidt angår det skønsmæssige element i afgørelsen. Da der ved påbud efter *stk. 2* eller *stk. 3* foretages indgreb i bestående forhold, findes det imidlertid rigtigst, at også skønnet, der ligger til grund for påbudet, skal kunne indbringes for miljøministeren til fuldstændig efterprøvelse.

Lovforslagets § 44 forudsætter en ophævelse af byggelovens § 43 og den københavnske byggelov § 60.

Til § 45.

I paragraffen indeholdes almindelige regler om det indbyrdes forhold mellem forskellige bebyggelsesarter, således at gensidige ulemper kan undgås.

Stk. 1 svarer til begyndelsen af byggelovens § 39, *stk. 1*, og til den københavnske byggelovs § 45, *stk. 1*, 1. punktum. De nævnte gældende bestemmelser er dog begrænset til kun at finde anvendelse i byggeområder til blandet bolig- og erhvervsbebyggelse samt - jfr. byggelovens § 40 - i områder, som slet ikke er byggeområdeplanlagt. Efter lovforslaget vil det ikke længere være muligt at fastlægge særlige byggeområder i bygningsvedtægt. Da de nævnte gældende bestemmelser udtrykker et princip, der bør være almindeligt gældende, er *stk. 1* udformet i overensstemmelse hermed. Med udtrykket „de forskellige bebyggelsesarter“ sigtes ikke blot til erhvervsbebyggelse over for boligbebyggelse, men også til f. eks. etagebebyggelse over for parcelhusbebyggelse.

Stk. 2 og *stk. 3* svarer i det væsentlige til byggelovens § 39, *stk. 2* og *3*, og den københavnske lovs § 45, *stk. 2* og *3*, med en tilsvarende udvidelse som i forslagens *stk. 1* og med en udvidelse til ibrugtagen også af ubobyggede arealer til erhvervsformål, jfr. herved byggelovens § 38, *stk. 1*, sidste pkt.

Stk. 4 må sammenholdes med den almindelige klagebestemmelse i lovforslagets § 48, hvorefter afgørelser i henhold til § 45 normalt ikke ville kunne påklages til anden administrativ myndighed. Afgørelser efter *stk. 2* eller *stk. 3* findes imidlertid at burde kunne indbringes for miljøministeren til fuldstændig efterprøvelse.

Lovforslagets § 45 forudsætter, at de nævnte bestemmelser i byggelovene ophæves.

Til kapitel 7.

I dette kapitel er optaget bestemmelser om påtale, dispensation, klage og søgsmål vedrørende lokal-

planer og fortsat gældende byplanvedtægter og vedrørende de almindelige bebyggelsesregulerende bestemmelser i lovforslaget.

Også med de foreslåede bestemmelser herom iværksættes en betydelig decentralisering, så at de spørgsmål, der løbende vil opstå under administrationen af byplanlovgivningen, i videst muligt omfang kan opnå deres endelige løsning på kommunalt niveau.

Endvidere indeholder kapitlet nogle bestemmelser, der tilsigter at indrømme de omboende en efter erfaringerne tiltrængt medvirken ved afgørelsen af, om en konkret dispensation bør meddeles.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de enkelte paragraffer.

Til § 46.

Bestemmelsen fastsætter i overensstemmelse med gældende ret, at kommunen skal føre kontrol med, at de byplanmæssige og bebyggelsesregulerende forskrifter overholdes.

Som altovervejende regel skal der indhentes udstykningsapprobation (udstykningslovens §§ 1 og 18) eller byggetilladelse (byggelovens § 13, den københavnske byggelovs § 6) til foranstaltninger, som er omfattet af bestemmelserne nævnt i *stk. 1*. Kontrollen med, at disse bestemmelser overholdes, indgår derfor allerede i dag som et selvfølgeligt led i kommunernes behandling af udstykningsansøgninger, jfr. §§ 8 og 13 i landbrugsministeriets cirkulære af 26. september 1972, og af ansøgninger om byggetilladelse. Med henblik på foranstaltninger, til hvis udførelse der ikke kræves byggetilladelse, er det almindeligvis foreskrevet i den enkelte byplanvedtægt, at kommunalbestyrelsen skal oplyses om den pågældende foranstaltning, således at kommunalbestyrelsen kan påse overensstemmelsen med byplanvedtægten.

En pligt for kommunen til at søge ulovligt forhold lovliggjort, jfr. § 52 og § 53, *stk. 1*, nr. 4, følger umiddelbart af, at kommunalbestyrelsen er den offentlige myndighed, der som 1. instans påser overholdelsen af byplanlovgivningen. Det findes imidlertid hensigtsmæssigt, at loven indeholder en udtrykkelig regel herom, og en sådan bestemmelse er derfor optaget som *stk. 2*.

Til § 47.

Paragraffen fastlægger dispensationskompetencen og indeholder nærmere regler om fremgangsmåden ved meddelelse af konkrete dispensationer.

Forslagets *stk. 2* omhandler dispensationer fra de almindelige bebyggelsesregulerende bestemmelser, der overføres fra byggelovene til den ny byplanlov,